

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ปัญหา และข้อเสนอแนะ

จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ กล่าวคือเป็นอู่อารยธรรมสำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน เป็นเมืองเก่าแก่ มีความเจริญรุ่งเรืองมานับตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิ และยังเป็นราชธานีสำคัญในสมัยทวารวดี ปัจจุบันนครปฐมมีความสำคัญทางเศรษฐกิจด้านการเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกพืชผัก และการเลี้ยงสัตว์ โดยในปี พ.ศ. 2553 นครปฐมมีการเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 2 รองจากจังหวัดราชบุรี และในปี พ.ศ. 2554 เลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองจากราชบุรีและชลบุรี เกษตรกรส่วนมากเลี้ยงสุกรในรูปธุรกิจฟาร์มสุกร แต่ยังไม่มีความมาตรฐานฟาร์มที่ถูกต้อง และประสบกับปัญหาหลายด้านได้แก่ ราคาสุกรตกต่ำ โรคระบาด อาหารสัตว์ที่แพงขึ้น หรือขาดเงินทุน ทำให้ฟาร์มสุกรขนาดเล็กไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นการเลี้ยงสุกรให้มีประสิทธิภาพนั้น เกษตรกรจำเป็นต้องมีความรู้และได้รับข้อมูลข่าวสารที่ดีและทันสมัย เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศ ที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐมใช้ในการค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร สรุปผลการวิจัยตามลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสบการณ์การเลี้ยง และเขตการเลี้ยง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่เลี้ยงสุกรมากกว่า 500 ตัวขึ้นไป ใน 6 อำเภอของจังหวัดนครปฐม ดังนี้

- อำเภอเมือง	171	แห่ง
- อำเภอนครชัยศรี	11	แห่ง
- อำเภอบางเลน	6	แห่ง
- อำเภอกำแพงแสน	39	แห่ง
- อำเภอดอนตูม	13	แห่ง
- อำเภอสามพราน	79	แห่ง

รวมจำนวนฟาร์มทั้งหมด 319 แห่ง
(สำหรับอำเภอพุทธมณฑล ไม่พบว่ามีฟาร์มเลี้ยงสุกร)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีการเลี้ยงสุกรมากกว่า 500 ตัวขึ้นไป ในทุกอำเภอของจังหวัดนครปฐมรวม 6 แห่ง (ยกเว้นอำเภอพุทธมณฑล ที่ไม่มีผู้ประกอบการฟาร์มสุกร) เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐมที่ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) อำเภอละ 60 เปอร์เซ็นต์ โดยยึดตามหลักการกำหนดขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V., and Morgan, D. W.) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารวม 194 คน (จากประชากรผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ทั้งหมดจำนวน 319 คน)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดราชบุรีจำนวน 10 ราย และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริงกับผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม

แบบสอบถาม (Questionnaire) มีโครงสร้างเพื่อสอบถามประเด็นสำคัญ 3 ด้าน คือ การใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยแบ่งคำถามในแบบสอบถามเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพการสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด สถานที่ตั้งของฟาร์มสุกร ขนาดฟาร์ม สถานการณ์ทำธุรกิจฟาร์มสุกร พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ระยะเวลาที่ทำฟาร์มสุกร รายได้-รายจ่ายถัวเฉลี่ยต่อเดือน แหล่งเงินทุน และอาชีพเสริมอื่นๆ

ตอนที่ 2 การใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 4 ลักษณะ คือ 1) เรื่องที่ค้นหาสารสนเทศ 2) ความทันสมัยของสารสนเทศ 3) วิธีการได้มาของสารสนเทศ และ 4) ลักษณะของสารสนเทศที่ใช้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดหรือไม่เคยมี

ตอนที่ 3 แหล่งสารสนเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ มี 9 ประเภท คือ 1) ห้องสมุด 2) ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ 3) หน่วยงานของรัฐและเอกชน 4) สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร 5) บุคคล 6) สื่อสิ่งพิมพ์ 7) สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ 8) สถานที่ และ 9) อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดหรือไม่เคยมี

ตอนที่ 4 ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 3 ประเด็นคือ ปัญหาด้านตัวข้อมูลข่าวสาร ปัญหาด้านตัวผู้ใช้ และปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ เป็นแบบสอบถามแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดหรือไม่เคยมี

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 194 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์คือ โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ด้วยการแจกแจงความถี่เพื่อหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรต้น 3 ตัวคือ ขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกร และเขตการเลี้ยงซึ่งได้แบ่งกลุ่มผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ เป็น 2 กลุ่ม กับตัวแปรตามคือ การใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยใช้ T-test และเปรียบเทียบตัวแปรต้นอีก 1 ตัวคือ ประสบการณ์การเลี้ยงซึ่งได้แบ่งกลุ่มผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ เป็น 3 กลุ่ม กับตัวแปรตามคือ การใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยใช้ ANOVA หากพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Duncan's multiple range test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ส่วนมากเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 50-59 ปี สถานะภาพแต่งงานแล้ว มีบุตร 2 คน จบการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ฟาร์มสุกรส่วนมากอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นฟาร์มสุกรขนาดกลาง ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ทำธุรกิจฟาร์มสุกรเพียงอย่างเดียว แต่มีบางรายเลี้ยงปลา ทำสวน หรือทำธุรกิจส่วนตัวไปพร้อมกับการเลี้ยงสุกร เป็นเจ้าของธุรกิจเพียงคนเดียว ส่วนมากเลี้ยงสุกรพันธุ์ผสม ทำธุรกิจมาแล้ว 16-30 ปี มีรายได้เฉลี่ย 20,000-30,000 บาทต่อเดือน และมีรายจ่ายเฉลี่ย 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ทำธุรกิจโดยใช้เงินทุนส่วนตัวแต่มีบางรายกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนทั้งในระบบและนอกระบบที่ต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ 1.00-3.00 บาทต่อปี

2. การใช้สารสนเทศ

2.1 เรื่องที่ใช้ค้นคว้า : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีการใช้สารสนเทศทุกเรื่องในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาการใช้แต่ละเรื่อง มี 2 เรื่องที่ใช้ในระดับมากคือ เรื่องปศุสัตว์ กับเรื่องเศรษฐกิจรายได้ และมี 3 เรื่องที่ใช้ในระดับปานกลางคือ เรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว สุขภาพอนามัย และการเมืองการปกครอง ส่วนเรื่องที่ใช้ในระดับน้อยคือการปลูกพืช

2.2 ความทันสมัยของสารสนเทศ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีการใช้ความทันสมัยของสารสนเทศในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามช่วงปีของสารสนเทศก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือมี

การใช้สารสนเทศทุกช่วงปีในระดับปานกลางตามลำดับคือ ใช้สารสนเทศปีใหม่ล่าสุด อายุย้อนหลัง 1-5 ปี ไม่จำกัดอายุของข้อมูล และอายุย้อนหลัง 5 ปีขึ้นไป

2.3 วิธีการได้มาของสารสนเทศ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีวิธีการได้มาของสารสนเทศในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาแต่ละวิธี มี 2 วิธีที่ใช้ในระดับมากคือ การเสาะหาหรือค้นหาด้วยตัวเอง กับให้บุคคลอื่นหาให้ แต่การซื้อหรือบอกรับเป็นสมาชิก เป็นวิธีที่ใช้ในระดับปานกลาง

2.4 ลักษณะของสารสนเทศ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีการใช้ลักษณะของสารสนเทศในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามลักษณะต่างๆ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ สารสนเทศทุกลักษณะมีการใช้ในระดับมากตามลำดับคือ เสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการอย่างง่ายๆ ไม่ซับซ้อน, เสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการทั้งหมดอย่างละเอียดครบถ้วน, เสนอหลายแนวคิดในเรื่องที่ต้องการ, และเสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการโดยย่อๆ ที่กล่าวถึงแต่ประเด็นสำคัญ

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ มีการใช้สารสนเทศในระดับมาก ดังต่อไปนี้ เรื่องที่ใช้คือปศุสัตว์กับเรื่องเศรษฐกิจรายได้ ใช้สารสนเทศปีใหม่ล่าสุดมากกว่าปีอื่น ได้สารสนเทศมาด้วยการเสาะหาหรือค้นหาด้วยตัวเองกับให้บุคคลอื่นหาให้ มีการใช้สารสนเทศในลักษณะต่างๆคือ เสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการอย่างง่ายๆ ไม่ซับซ้อน, เสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการทั้งหมดอย่างละเอียดครบถ้วน, เสนอหลายแนวคิดในเรื่องที่ต้องการ, และเสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการโดยย่อๆ ที่กล่าวถึงแต่ประเด็นสำคัญ

3. แหล่งสารสนเทศประเภทต่างๆ มีดังนี้

3.1 ห้องสมุด : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้ห้องสมุดในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามห้องสมุดประเภทต่างๆ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ ห้องสมุดทุกประเภทมีการใช้ในระดับน้อยทั้งหมดตามลำดับคือ ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน, ห้องสมุดโรงเรียนในเขตอำเภอของผู้ประกอบการ, ห้องสมุดประชาชนจังหวัดนครปฐม, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน, ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ในเขตอำเภอของผู้ประกอบการ, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, และ หอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี

3.2 ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของศูนย์ข้อมูลฯ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ ศูนย์ข้อมูลฯ ทุกประเภทมีการใช้ในระดับน้อยทั้งหมดตามลำดับคือ ศูนย์ข้อมูลสุกรในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต, ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ, ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์, ศูนย์สนเทศทางการเกษตรแห่งชาติ, ศูนย์ความรู้ด้านการเกษตร สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน, และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

3.3 หน่วยงานของรัฐและเอกชน : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้หน่วยงานของรัฐฯ ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของหน่วยงานฯ มี 3 หน่วยงานที่ใช้ในระดับปานกลางตามลำดับคือ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ/จังหวัด, กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, และกรมส่งเสริมการเกษตร ส่วนหน่วยงานของรัฐฯ อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ใช้ในระดับน้อย

3.4 สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้สมาคมวิชาชีพฯ ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของสมาคมฯ มีสมาคมวิชาชีพฯ เพียงแห่งเดียวที่ใช้ในระดับปานกลางคือ สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ ส่วนสมาคมวิชาชีพฯ อื่นๆอีก 4 สมาคมใช้ในระดับน้อยคือ สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย, สหกรณ์การเกษตร, สัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, และสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย

3.5 บุคคล : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้สารสนเทศจากบุคคลในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทบุคคล มีบุคคล 2 ประเภทที่ใช้เป็นแหล่งสารสนเทศในระดับมากคือ ประสบการณ์และความรู้ของตนเอง กับเพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ และบุคคลอีก 11 ประเภทใช้ในระดับปานกลางตามลำดับคือ ญาติพี่น้อง/คนในครอบครัว, กลุ่มเกษตรกร, ปศุสัตว์อำเภอ, นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน, ปศุสัตว์จังหวัด, สัตวบาลของรัฐ/เอกชน, ปศุสัตว์ตำบล, พนักงานบริษัทที่ผลิตอาหาร ยา หรือวัสดุอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์, อาสาปศุสัตว์, เกษตรตำบล/อำเภอ/จังหวัด, และพัฒนาการท่องเที่ยว ส่วนบุคคลอื่นๆ คือ ครู/อาจารย์ทางการเกษตร, ผู้นำชุมชน/ผู้อาวุโส/ปราชญ์ชาวบ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน/อบต., และเจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน/ธนาคาร ใช้ในระดับน้อย

3.6 สื่อสิ่งตีพิมพ์

❖ หนังสือตำราการเลี้ยงสุกร : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้หนังสือตำราในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ มีหนังสือ 3 ชื่อที่ใช้ในระดับปานกลางตามลำดับคือ สุกรและการผลิตสุกร ของ วันดี ทาตระกูล (มช.), เลี้ยงสุกรครบวงจร ของ ภาณุมาศ ปิยะภานุกุล, และการเลี้ยงสุกรของ กรมปศุสัตว์ ส่วนหนังสืออื่นๆ ใช้ในระดับน้อย

❖ วารสารวิชาการเกษตร : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้วารสารฯ ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อวารสาร ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ วารสารวิชาการทุกชื่อใช้ในระดับน้อยตามลำดับคือ วารสารปศุสัตว์, ข่าวสารเกษตรศาสตร์, วารสารปศุสัตว์เกษตรศาสตร์, ข่าวสารกรมวิชาการเกษตร, และแก่นเกษตร

❖ หนังสือพิมพ์ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้หนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อหนังสือพิมพ์ มีหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อที่ใช้ในระดับมากคือ ไทยรัฐและเดลินิวส์ ส่วนหนังสือพิมพ์มติชน ข่าวสด และคมชัดลึก ใช้ในระดับปานกลาง

❖ สื่อสิ่งตีพิมพ์อื่นๆ คือ จุลสาร แผ่นพับ/ใบปลิว และนิตยสารเพื่อการบันเทิง : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้ในระดับน้อย

3.7 สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์

❖ วิทยู : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้วิทยูในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาแต่ละสถานีวิทยูก็เป็นไปในทำนองเดียวกันคือ สถานีวิทยูทั้ง 3 แห่งใช้ในระดับน้อยตามลำดับคือ สถานีวิทยูมก., สถานีวิทยูกระจายเสียงเพื่อการเกษตร, และสถานีวิทยูกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์

❖ โทรทัศน์ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ดูโทรทัศน์ทั้ง 6 ช่องในระดับมาก ตามลำดับคือ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 11 และช่องไทยพีบีเอส. ส่วนโทรทัศน์ผ่านจานดาวเทียม ใช้ในระดับปานกลาง

❖ วิซีดี/ดีวีดี/ซีดีรอมที่ให้ความรู้ทางการเกษตร และหอกระจายข่าวของหมู่บ้าน : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้ในระดับน้อย

3.8 สถานที่ต่างๆ : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้สารสนเทศจากสถานที่ต่างๆ ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาสถานที่แต่ละประเภทก็จะเป็นไปในการทำงานเดียวกันคือ สถานที่ทุกประเภทใช้ในระดับน้อยตามลำดับคือ ศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ในชุมชนของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร, วัด/ศาสนสถานในชุมชนของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร, และพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ

3.9 อินเทอร์เน็ต : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมใช้สารสนเทศจากอินเทอร์เน็ตในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาตามเว็บไซต์ประเภทต่างๆ ก็จะเป็นไปในการทำงานเดียวกันคือ มีการใช้อินเทอร์เน็ตทุกเว็บไซต์ในระดับน้อย

สรุปได้ว่า แหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้ในระดับมากคือ ประสบการณ์และความรู้ของตนเอง เพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ และโทรทัศน์ ส่วนแหล่งสารสนเทศที่ใช้ในระดับปานกลางคือ หนังสือตำราการเลี้ยงสุกร กับหนังสือพิมพ์ และแหล่งสารสนเทศที่ใช้ในระดับน้อยคือ หอสมุด, ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ, หน่วยงานของรัฐและเอกชน, สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร, วารสารวิชาการเกษตร, จุลสาร, แผ่นพับ/ใบปลิว, นิตยสารเพื่อการบันเทิง, วิทยุ, วิซีดี/ดีวีดี/ซีดีรอมที่ให้ความรู้ทางการเกษตร, หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน, สถานที่ต่างๆ, และอินเทอร์เน็ต

4. ปัญหาการใช้สารสนเทศ

4.1 ปัญหาด้านตัวสารสนเทศ

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีปัญหาด้านตัวสารสนเทศในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาแต่ละปัญหา มีปัญหาในระดับมาก 4 ด้าน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ รองลงมาตามลำดับคือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์, และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์ ส่วนปัญหาอื่นๆ อีก 4 ด้านมีในระดับปานกลางตามลำดับคือ ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้อง ผิดพลาด, รายการวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ให้ความรู้ทางการเกษตรน้อยมากไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้, ข้อมูลข่าวสารกระจัดกระจายไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน และเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ

4.2 ปัญหาด้านตัวผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ

ด้านตัวผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาแต่ละปัญหา มีปัญหาในระดับมาก 4 ด้าน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาที่จะไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ รองลงมาตามลำดับคือ ไม่มีเวลาติดตามรายการจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์, ไม่ทราบว่ามีหน่วยงานใดบ้างจัดพิมพ์เอกสารในเรื่องที่ต้องการ, และไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร ส่วน

ปัญหาอื่นๆ อีก 3 ด้านมีในระดับปานกลางตามลำดับคือ ไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต, มีทักษะในการอ่านและการใช้เทคโนโลยีอย่างจำกัด และมีปัญหาด้านสุขภาพ/สายตา

4.3 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ โดยรวมมีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาแต่ละปัญหา ทุกปัญหามีในระดับมาก ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ไกลไม่สะดวกในการเข้าไปใช้ รองลงมาตามลำดับคือ มีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ, ไม่ทราบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการมีอยู่ที่ใด, ไม่มีสิทธิเข้าไปใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้, ค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ต้องการไม่พบ และไม่มีแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลในเรื่องที่กำลังค้นหา

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ มีปัญหาในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้ ใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์, ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์, ไม่มีเวลาที่จะไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ, ไม่มีเวลาติดตามรายการจากวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์, ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดบ้างจัดพิมพ์เอกสารในเรื่องที่ต้องการ, ไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร, แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ไกลไม่สะดวกในการเข้าไปใช้, มีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ, ไม่ทราบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการมีอยู่ที่ใด, ไม่มีสิทธิเข้าไปใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้, ค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ต้องการไม่พบ, และไม่มีแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลในเรื่องที่กำลังค้นหา

5. เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามตัวแปรคือ ขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสิทธิภาพการเลี้ยง และเขตการเลี้ยง

5.1 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ

5.1.1 จำแนกตามฟาร์มขนาดกลางกับฟาร์มขนาดใหญ่ (T 26)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการใช้สารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแยกตามหัวข้อใหญ่ 4 หัวข้อคือ เรื่องหรือเนื้อหาที่ค้นหาสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศที่ใช้ รวมทั้งหัวข้อย่อยทุกหัวข้อ ก็พบความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

5.1.2 จำแนกตามสายพันธุ์สุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสม (T 27)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่เลี้ยงสุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสมมีการใช้สารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาแยกตามหัวข้อใหญ่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องความทันสมัยของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศที่ใช้

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1) เรื่องหรือเนื้อหาที่ค้นสารสนเทศ : เมื่อพิจารณาหัวข้อหลัก พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 เรื่องหลักคือ เศรษฐกิจรายได้ สุขภาพอนามัย การเมืองการปกครอง และเรื่องปศุสัตว์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ขนบธรรมเนียมประเพณี การครองเรือน แนวทางการออมทรัพย์ การพัฒนาผลผลิตการเกษตร ตลาดการค้า การออกกำลังกาย สันทนาการ การเลือกตั้ง การปกครองท้องถิ่น การปกครองระบอบประชาธิปไตย งบประมาณของรัฐ รัฐบาล กฎหมายต่างๆ โรคสุกรและการป้องกัน ยารักษาโรคสุกร อาหารสุกร พันธุ์สุกร การผสมเทียม สุขอนามัยฟาร์ม การตลาด แหล่งเงินทุน/การกู้ยืม การจัดหาแรงงาน และพันธุ์พืช

2) ความทันสมัยของสารสนเทศ : ทุกรายการพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์เดียวมีการใช้ความทันสมัยของสารสนเทศในทุกช่วงปีมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์ผสม

3) วิธีการได้มาของสารสนเทศ : พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกเรื่องคือ การเสาะหาหรือค้นหาด้วยตัวเอง การให้บุคคลอื่นหามาให้ และการบอกรับเป็นสมาชิก ยกเว้นการซื้อ

4) ลักษณะของสารสนเทศ : ทุกลักษณะของสารสนเทศพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์ผสมมีการใช้สารสนเทศทุกลักษณะมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์เดียว

5.1.3 จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยง (1-15 ปี, 16-30 ปี, 31 ปีขึ้นไป)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงแตกต่างกัน (1-15 ปี, 16-30 ปี, และ 31 ปีขึ้นไป) มีการใช้สารสนเทศทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เรื่องที่ค้นสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศ

5.1.4 จำแนกตามเขตการเลี้ยง (อำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ) (T 29)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ มีการใช้สารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแยกตามหัวข้อใหญ่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกหัวข้อ คือ เรื่องที่ค้นสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศที่ใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1) เรื่องหรือเนื้อหาที่ค้นสารสนเทศ : เมื่อพิจารณาจากหัวข้อหลัก พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง (ยกเว้นเรื่องปศุสัตว์) คือ เรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว เศรษฐกิจรายได้ สุขภาพอนามัย การเมืองการปกครอง และการปลูกพืช

เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่อง พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง (ยกเว้น 5 เรื่องคือ การเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว การผสมเทียม เทคโนโลยีใหม่ๆในฟาร์ม มาตรฐานฟาร์ม และการเคลื่อนย้ายสัตว์)

2) ความทันสมัยของสารสนเทศ : พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการใช้สารสนเทศทุกช่วงปี โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภออื่นๆ มีการใช้ความทันสมัยของสารสนเทศมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภอเมือง

3) วิธีการได้มาของสารสนเทศ : พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 เรื่องคือ การเสาะหาหรือค้นหาด้วยตัวเอง ให้บุคคลอื่นหามาให้ และการซื้อ

4) ลักษณะของสารสนเทศ : ทุกลักษณะของสารสนเทศพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภอเมืองมีการใช้ลักษณะของสารสนเทศ มากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่อยู่ในเขตอำเภออื่นๆ

5.2 เปรียบเทียบแหล่งสารสนเทศ

5.2.1 จำแนกตามฟาร์มขนาดกลางกับฟาร์มขนาดใหญ่ (T 30)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีฟาร์มขนาดกลางและฟาร์มขนาดใหญ่ มีการใช้แหล่งสารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแหล่งสารสนเทศแยกตามแหล่งใหญ่ พบว่าทุกแหล่งมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ หน่วยงานของรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร บุคคล สื่อสิ่งตีพิมพ์ สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ สถานที่ และอินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาแต่ละแหล่งย่อย พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของ 3 แหล่งคือ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, เพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ และหนังสือ “ทันโรคทันเหตุการณ์กับการเลี้ยงสุกร” ของ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5.2.2 จำแนกตามสายพันธุ์สุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสม (T 31)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่เลี้ยงสุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสม มีการใช้แหล่งสารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทแหล่งสารสนเทศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของแหล่งสารสนเทศจำนวน 7 แหล่งจาก คือ ห้องสมุด หน่วยงานของรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร บุคคล สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ สถานที่ และอินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาแต่ละแหล่งเป็นรายข้อ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ ห้องสมุดทุกประเภท, ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน, หน่วยงานของรัฐและเอกชนทุกประเภท, สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร 2 สมาคมคือ สัตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และสหกรณ์การเกษตร, บุคคลทางการเกษตรทุกประเภท (ยกเว้นบุคคล 3 ประเภทคือ ญาติพี่น้อง/คนในครอบครัว นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน และพนักงานบริษัทที่ผลิตอาหาร ยา หรือวัสดุอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์), สื่อสิ่งตีพิมพ์ทุกรายการ (ยกเว้น หนังสือ “คู่มือฟาร์มสุกร” ของ อรรถพร คุณาวงษ์ภักดิ์ “เลี้ยงสุกร

ครบวงจร” ของ ภาณุมาศ ปิยะภานุกุล และหนังสือ “สุกรและการผลิตสุกร” ของ วันดี ทาตระกูล (มข.) หนังสือพิมพ์มติชน นิตยสารเพื่อการบันเทิง จุลสาร และแผ่นพับ/ใบปลิว), สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ทุกรายการ สถานที่ทุกแห่ง, และอินเทอร์เน็ตทุกเว็บไซต์

5.2.3 จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยง (1-15 ปี, 16-30 ปี, 31 ปีขึ้นไป) (T 32-40)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรแตกต่างกัน มีการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ หน่วยงานของรัฐและเอกชน บุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสารการบันเทิง แผ่นพับ สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ที่เป็นวิทยุ โทรทัศน์ทุกช่อง หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน สถานที่ทุกแห่ง และอินเทอร์เน็ตทุกเว็บไซต์

เมื่อเปรียบเทียบผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 3 กลุ่มดังกล่าว พบความแตกต่างกัน ดังนี้

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้ห้องสมุดทุกประเภท มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้สารสนเทศจากศูนย์ข้อมูลสุกรในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต, ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ, ศูนย์สารสนเทศกรมปศุสัตว์, ศูนย์สนเทศทางการเกษตรแห่งชาติ, ศูนย์ความรู้ด้านการเกษตร สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน, และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และมีการใช้ศูนย์ข้อมูลสุกรในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกร 1-15 ปี มีการใช้หน่วยงานของรัฐและเอกชน 7 แห่งคือ 1) กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2) กรมส่งเสริมการเกษตร 3) สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ/จังหวัด 4) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขานครปฐม 5) เอกชนหรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง 6) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในท้องถิ่น และ 7) สถานีวิทยุหรือสถานีทดลองทางการเกษตร มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และมีการใช้หน่วยงานของรัฐและเอกชน 3 แห่ง 1) กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขานครปฐม และ 3) เอกชนหรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี มีการใช้กรมส่งเสริมการเกษตร กับสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ/จังหวัด น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกร 1-15 ปี มีการใช้สารสนเทศจากประสบการณ์และความรู้ของตนเอง น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกร 16-30 ปี แต่มีการใช้สารสนเทศจาก ผู้นำชุมชน/ผู้อาวุโส/ปราชญ์ชาวบ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน/อบต., ครู/อาจารย์ทางการเกษตร, เกษตรตำบล/อำเภอ/จังหวัด, นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน, เจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน/

ธนาคาร และ พนักงานบริษัทที่ผลิตอาหาร ยา หรือวัสดุอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และมีการใช้สารสนเทศจากครู/อาจารย์ทางการเกษตร, นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน, เจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน/ธนาคาร, และพนักงานบริษัทที่ผลิตอาหาร ยา หรือวัสดุอุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกร 31 ปีขึ้นไป

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้วารสารปศุสัตว์ และนิตยสารเพื่อการบันเทิง มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี แต่มีการใช้หนังสือพิมพ์มติชน น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี มีการใช้หนังสือพิมพ์มติชน ข่าวสด คมชัดลึก และแผ่นพับ/ใบปลิว มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้วิทยุ มก . วิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร โทรทัศน์ทุกช่องมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี แต่มีการใช้โทรทัศน์ช่องทุกช่องน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี มีการใช้โทรทัศน์ช่อง 3 5 7 9 และไทยพีบีเอส. มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 3 ปีขึ้นไป

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้ศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ในชุมชนของประกอบการฯ, พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ และวัด/ศาสนสถานในชุมชนของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และใช้พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป

❖ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้เว็บไซต์ของหน่วยราชการ, เว็บไซต์ของสถาบันการศึกษา, เว็บไซต์ขององค์กร สมาคม, และเว็บไซต์ของเอกชนหรือบริษัทธุรกิจ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป

5.2.4 จำแนกตามเขตการเลี้ยง (อำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ) (T 41)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองกับเขตอำเภออื่นๆ มีการใช้แหล่งสารสนเทศโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแหล่งสารสนเทศแยกตามประเภทต่างๆ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของแหล่งต่อไปนี้คือ ห้องสมุดทุกประเภท ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศทุกประเภท หน่วยงานของรัฐและเอกชนทุกแห่ง สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร 1 สมาคมคือ สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร บุคคลทุกประเภท (ยกเว้นญาติพี่น้อง/คนในครอบครัว และกลุ่มเกษตรกร) สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ มีหนังสือ “การเลี้ยงสุกร” ของ กรมปศุสัตว์ หนังสือ “สุกรและการผลิตสุกร” ของ วันดี ทาตระกูล (มช.) วารสารวิชาการทุกชื่อ หนังสือพิมพ์ทุกชื่อ (ยกเว้นเดลินิวส์) และนิตยสารเพื่อการบันเทิง สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์ทุกประเภท สถานที่ทุกแห่ง และอินเทอร์เน็ตทุกเว็บไซต์

5.3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ

5.3.1 จำแนกตามฟาร์มขนาดกลางกับฟาร์มขนาดใหญ่ (T 42)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลาง

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

5.3.2 จำแนกตามสายพันธุ์สุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสม (T 43)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสมมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหา พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกเรื่อง ยกเว้นปัญหา 6 เรื่องคือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้อง ผิดพลาด ข้อมูลข่าวสารกระจัดกระจายไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน มีทักษะในการอ่านและการใช้เทคโนโลยีอย่างจำกัด มีปัญหาด้านสุขภาพ/สายตา และไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

5.3.3 จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยง (1-15 ปี, 16-30 ปี, 31 ปีขึ้นไป) (T 44)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแต่ละปัญหาก็คือเป็นไปในทำนองเดียวกันคือ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกร 1-15 ปี มีปัญหาการใช้สารสนเทศทั้งหมดน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี และยังมีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปี ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ 1) ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ 2) ข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์ 3) รายการวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ให้ความรู้ทางการเกษตรน้อยมากไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ 4) เจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ 5) ไม่มีเวลาติดตามรายการจากวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ 6) ไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร 7) มีปัญหาด้านสุขภาพ/สายตา 8) ไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต 9) มีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ 10) แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเข้าไปใช้ และ 11) ไม่มีสิทธิเข้าไปใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้

ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ 1) ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ 2) ใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ 3) ข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์ 4) ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ 5) ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้อง

ผิดพลาด 6) รายการวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ให้ความรู้ทางการเกษตรน้อยมากไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ 7) ข้อมูลข่าวสารกระจายไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน 8) เจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ 9) ไม่มีเวลาที่จะไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ 10) ไม่ทราบว่า มีหน่วยงานใดบ้างจัดพิมพ์เอกสารในเรื่องที่ต้องการ 11) ไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร 12) ไม่ทราบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการมีอยู่ที่ใด 13) ค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ต้องการไม่พบ 14) ไม่มีแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลในเรื่องที่กำลังค้นหา 15) มีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ 16) แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ไกลไม่สะดวกในการเข้าไปใช้ 17) ไม่มีสิทธิ์เข้าไปใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้

5.3.4 จำแนกตามเขตการเลี้ยง (อำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ) (T 46)

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ มีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้าน พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของทุกปัญหา

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยรวมพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

- ขนาดของฟาร์ม : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีฟาร์มสุกรขนาดกลางกับขนาดใหญ่ มีการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน
- พันธุ์สุกร : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่เลี้ยงสุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสม มีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน แต่มีการใช้แหล่งสารสนเทศและมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- ประสบการณ์การเลี้ยง : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงแตกต่างกัน มีการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศที่ใช้ และปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- เขตการเลี้ยง : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองและอำเภออื่นๆ ในจังหวัดนครปฐม มีการใช้สารสนเทศ แหล่งสารสนเทศที่ใช้ และมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม สามารถอภิปรายผลดังหัวข้อต่อไปนี้

1. การใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ พบว่า

❖ เรื่องที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้กันมากมี 2 เรื่อง คือเรื่องปศุสัตว์ และเรื่องเศรษฐกิจรายได้ ทั้งนี้เพราะ 2 เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจำเป็นต้องมีความรู้เพื่อนำไปใช้กับการเลี้ยงสุกร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรคสุกร ยารักษาโรค การผสมเทียม หรือสุขอนามัย เพื่อจะได้เตรียมการป้องกันหรือรับกับสภาวะการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ข้อมูลเรื่องเศรษฐกิจรายได้ก็มีส่วนช่วยในการวางแผนการเลี้ยงสุกรในแต่ละปีให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดภายในและตลาดภายนอกประเทศได้ และเป็นการป้องกันมิให้มีการผลิตสุกรออกมาจนล้นตลาดอันเป็นสาเหตุทำให้ราคาสุกรตกต่ำ ผู้เลี้ยงสุกรเกิดภาวะขาดทุนจนต้องเลิกกิจการไปในที่สุด ซึ่งข้อมูลที่พบเหล่านี้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องได้แก่ บุรินทร์ โสวภาค (2526) ที่ศึกษาสภาพการผลิตสุกรและความต้องการทางวิชาการของผู้เลี้ยงสุกรและสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดสุรินทร์ และพบว่าเกษตรกรต้องการสารสนเทศเพื่อการเลี้ยงสุกรเป็นหลักใหญ่คือเรื่องโรค กับเรื่องพยาธิและการป้องกัน โดยต้องการเป็นอันดับหนึ่ง จรรย์ปัญญาวัฒน์ (2526) ศึกษาสภาพการผลิตสุกรและความต้องการทางวิชาการของผู้เลี้ยงสุกรและสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดเพชรบุรี ก็พบว่า ความต้องการส่วนใหญ่ของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มในเรื่องการเลี้ยงสุกรก็คือ การทำสูตรอาหาร พันธุ์สุกร อาการของโรคต่างๆ และราคามาตรฐานที่เป็นปัจจุบัน ส่วนประภาพร อินทวิเชียร (2540) ศึกษาการดำเนินงานของ สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด ตามความต้องการของสมาชิกพบว่าเรื่องที่สมาชิกสหกรณ์ต้องการให้สหกรณ์ดำเนินการเรื่องการให้บริการด้านการผลิตคือ เรื่องวิธีการเลี้ยงสุกร การขนส่งสุกร อาหารสุกรและการผลิต โรคสุกร และการสุขาภิบาล นอกจากนี้ ศิณีย์ สังข์ศรี (2530 : 20-21) ศึกษาการวิเคราะห์ผลผลิตและการค้าสุกร พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรของไทยขาดการให้ความรู้ทางวิชาการ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องตลาดการรับซื้อสุกร ส่วนประภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ได้ศึกษาการใช้และแสวงหาสารนิเทศของเกษตรกรอำเภอแม่ขาม จังหวัดจันทบุรีพบว่าเรื่องที่เกษตรกรอ่านมากที่สุดคือเรื่องที่ใช้เพื่อการประกอบอาชีพได้แก่ การใช้ปุ๋ย การใช้ยาฆ่าแมลง และการกำจัดวัชพืช ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นกตล ใหม่คามิ (2546 : 58) ที่พบว่าเกษตรกรมีความสนใจเนื้อหาความรู้ด้านเกษตรกรรมได้แก่ การใช้ปุ๋ย การใช้ยาฆ่าแมลง และการกำจัดวัชพืช นอกจากนี้ Lwoga, Stilwell, and Ngulube (2011) ศึกษาการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศและข้อมูลความรู้ด้านการเกษตรในประเทศแทนซาเนีย ก็พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเรื่องการควบคุมโรคและแมลงมากที่สุด และต้องการข้อมูลด้านการตลาดรองลงมา

ส่วนเรื่องที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้กันน้อยคือ เรื่องการปลูกพืช ทั้งนี้เพราะจากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรส่วนมากทำธุรกิจเลี้ยงสุกรเพียงอย่างเดียว แต่มีบางรายที่เลี้ยงปลา

ทำสวน หรือทำธุรกิจอื่นไปพร้อมกับการเลี้ยงสุกร ดังนั้นข้อมูลเรื่องการปลูกพืชจึงเป็นข้อมูลที่มีการใช้น้อย เพราะไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการเลี้ยงสุกรซึ่งเป็นอาชีพหลัก แต่ใช้เฉพาะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ บางคนที่ทำสวนไปพร้อมกับการทำธุรกิจฟาร์มเลี้ยงสุกรเท่านั้น

❖ ความทันสมัยของสารสนเทศ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ มีการใช้สารสนเทศทุกช่วงปีในระดับปานกลาง และต้องการใช้ข้อมูลปีล่าสุดมากกว่าช่วงปีอื่นๆ ทั้งนี้เพราะข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญกับการประกอบอาชีพและความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น เรื่องอนามัยครอบครัว เศรษฐกิจ การลงทุน การเมืองการปกครอง อีกทั้งมีสารสนเทศใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จนเรียกสังคมในยุคนี้ว่าเป็นสังคมยุคข่าวสารหรือสังคมสารสนเทศ ซึ่งทุกสาขาอาชีพต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสารสนเทศที่ติดต้องมีความทันสมัย มิเช่นนั้นจะไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ ที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว การได้รับสารสนเทศที่ใหม่และทันสมัยจะช่วยลดความเสี่ยงในการตัดสินใจ หรือใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ตลอดจนนำไปวิเคราะห์เพื่อดูสถานการณ์และความเคลื่อนไหวหรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้ ด้วยหลักการดังกล่าวจึงทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ต้องการสารสนเทศปีใหม่อีกว่าปีอื่นๆ

❖ วิธีการได้มาของสารสนเทศ พบว่ามี 2 วิธีที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้มากคือ การเสาะหาหรือการค้นหาด้วยตัวเอง กับให้คนอื่นหาให้ อาจเป็นเพราะการเสาะหาข้อมูลด้วยตัวเองนั้นทราบแนวทางในการเข้าถึงข้อมูล ทำได้ง่าย รวดเร็ว และตรงตามความต้องการมากกว่าให้คนอื่นหาให้ หากบางเรื่องที่ไม่สามารถหาคำตอบจากข้อสงสัยได้จึงขอให้ผู้อื่นหาให้ เช่น เพื่อนร่วมอาชีพ หรือบุคลากรทางการปศุสัตว์ เป็นต้น

❖ ลักษณะของสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้กันมากคือ เสนอเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน, เสนอเนื้อหาเรื่องที่ต้องการทั้งหมดอย่างละเอียดครบถ้วน, เสนอหลายแนวคิดในเรื่องที่ต้องการ, และเสนอเนื้อหาเรื่องที่ต้องการโดยย่อๆ และกล่าวถึงแต่ประเด็นสำคัญๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ไม่มีเวลามากพอที่จะไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ และจากผลการวิจัยก็พบปัญหาการใช้สารสนเทศหลายประการได้แก่ ใช้นานมากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้อง ผิดพลาด ข้อมูลข่าวสารกระจัดกระจายไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน เจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ มีทักษะในการอ่านและการใช้เทคโนโลยีอย่างจำกัด ไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ต้องการสารสนเทศที่ไม่ซับซ้อน เสนอเรื่องที่ต้องการอย่างละเอียดครบถ้วน หรือเสนอแต่ประเด็นหลักๆ ที่สำคัญเท่านั้น

2. แหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้

จากผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้ในระดับมากคือ โทรทัศน์ บุคคล และหนังสือพิมพ์ กล่าวคือโทรทัศน์ช่องต่างๆ ตามลำดับคือ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 11 ช่องไทยพีบีเอส. และโทรทัศน์ผ่านจานดาวเทียม ทั้งนี้เป็นเพราะในยุคปัจจุบันสารสนเทศได้เกิดขึ้นและนำเสนอต่อสาธารณชนอย่างกว้างขวางผ่านทางสื่อโทรทัศน์ซึ่งให้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียง เสนอข่าวสารที่

ทันต่อเหตุการณ์ เรื่องที่ตื่นเต้น สามารถเปิดดูได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธัญญ์ คำขำ (2544) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความต้องการสารสนเทศผ่านสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อวิทยุโทรทัศน์ และระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ กับปัจจัยภูมิหลัง เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรในสมาคมสวนส้มร่วมพัฒนา ใน 6 จังหวัด คือจังหวัดสระบุรี ปทุมธานี อยุธยา นครนายก ประจวบคีรีขันธ์ และกรุงเทพฯ ก็พบว่าแหล่งข่าวสารที่เกษตรกรทุกคนได้รับในรอบสัปดาห์คือวิทยุโทรทัศน์ และการรับข่าวสารการเกษตรของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความต้องการรับชมข่าวสารการเกษตรจากวิทยุโทรทัศน์และจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม พุ่มแพง (2537) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรของเกษตรกรดีเด่นระดับจังหวัดและเกษตรกรทั่วไปเขตภาคเหนือก็พบว่า โทรทัศน์เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่เกษตรกรใช้ในระดับมากเป็นลำดับ 2 รองจากประสบการณ์เดิมของตนเอง ส่วน Kashem (1999) ได้ศึกษาแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรติดต่อขอใช้เพื่อนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานของเกษตรกรในประเทศบังคลาเทศและประเทศญี่ปุ่น ก็พบว่าเกษตรกรในประเทศบังคลาเทศ มีการใช้โทรทัศน์มากเป็นลำดับที่ 5 รองจากเพื่อนบ้าน เพื่อน วิทยุ และญาติพี่น้อง ส่วนเกษตรกรในประเทศญี่ปุ่น มีการใช้โทรทัศน์มากเป็นอันดับที่ 6 รองจากผู้เชี่ยวชาญสหกรณ์ หนังสือพิมพ์ ผู้นำกลุ่มความคิด เพื่อนบ้าน และพ่อค้าส่ง นอกจากนี้ยังพบว่าแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรของ 2 ประเทศติดต่อขอใช้เพื่อการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรนั้น มีความไม่แตกต่างกันคือ เพื่อนบ้าน เพื่อน ผู้ค้าส่ง โทรทัศน์ และคนงานโดยอาชีพ และจากการวิจัยของ Oyegbami, Fabusoro, and Institute of Agricultural Research and Training (2003 : Abstract) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศที่เป็นสื่อวิทยุและโทรทัศน์เพื่อหาข้อมูลทางการเกษตรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกในท้องถิ่นเอจปีดา (Egbeda) รัฐโอโย (Oyo) ประเทศไนจีเรีย ก็ยังพบว่าเกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ทักษะและความรู้ใหม่ๆ ทางเกษตรจากสื่อดังกล่าวโดยเฉลี่ยเท่าๆ กัน และยังพบด้วยว่าการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร กับความถี่ในการใช้วิทยุและโทรทัศน์ของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Iriwieri (2007) ที่ศึกษาความต้องการสารสนเทศของเกษตรกรสตรีที่ไม่รู้หนังสือในรัฐ Delta State ประเทศไนจีเรีย พบว่านอกจากผู้นำชุมชนหรือผู้นำความคิดที่เกษตรกรหญิงใช้เป็นแหล่งสารสนเทศแล้ว วิทยุและโทรทัศน์ก็ยังเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรของพวกเขาด้วย

ดังนั้นเห็นได้ว่าโทรทัศน์ก็นับเป็นแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรใช้กันมากอีกแหล่งหนึ่ง แต่ปัญหาของโทรทัศน์ในปัจจุบันก็คือ รายการต่างๆ ที่นำเสนอให้ความรู้ทางวิชาการและความรู้ทางการเกษตรน้อยมาก ทั้งๆ ที่ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมก็ตาม จึงทำให้เกษตรกรไม่สามารถนำความรู้จากรายการทางโทรทัศน์ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างจริงจัง จากปัญหาดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรควรเสนอโยบายให้รัฐบาลมีการกำหนดแผนการจัดรายการโทรทัศน์ให้มีสัดส่วนด้านการบันเทิงกับด้านความรู้ทางวิชาการโดยเฉพาะด้านการเกษตรให้เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกัน แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันประเทศไทยก็ได้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการเกษตรผ่านดาวเทียมช่อง K-Station ดำเนินงานโดยบริษัท กอฟ ทุ โกบอล จำกัด เปิดดำเนินงานเมื่อ 29 ตุลาคม 2553 โดยริเริ่มจากกลุ่มบุคคลที่เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ มารวมตัวกันเพื่อดำเนินธุรกิจสื่อโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมช่อง K-Station เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับ

เกษตรกรโดยนำเสนอข้อมูลด้านการตลาดและนวัตกรรมทาง ด้านการเกษตรสมัยใหม่ ตลอดจนเทคนิคการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรรวมทั้งการ จัดการด้านการขายหรือการตลาดทั้งในและต่างประเทศอย่างครบวงจรเพื่อให้เกษตรกรและผู้สนใจงานเกษตรสามารถผลิตสินค้าออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด รวมถึงดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว บริษัทจัดจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร อุตสาหกรรมด้านบริการ แบบครบวงจร มีระบบบริหารการจัดการเทคโนโลยีทางด้านการเกษตร สื่อสารสารสนเทศ และศูนย์ข้อมูลลูกค้า ผลิตภัณฑ์ และปัจจัยการผลิตในแต่ละสาขา

บุคคลก็เป็นแหล่งสารสนเทศหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯใช้ในระดับมากคือ ประสบการณ์และความรู้ของตัวเอง และเพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรือนขวัญ จันทรเทียนบุญ (2550) ที่พบว่า เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการเลี้ยงสุกรจากเพื่อนเกษตรกรมากที่สุด และส่วนใหญ่จะติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เมื่อแก้ปัญหาไม่ได้ ส่วนจิรศักดิ์ ประทุมทอง (2550) ศึกษา รูปแบบแหล่งการเรียนรู้ตามความต้องการของเกษตรกรในจังหวัดมหาสารคามก็พบว่าเกษตรกรต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งการเรียนรู้ประเภทบุคคลในระดับมาก นอกจากนี้ ดุษฎี โยเหลา, อ้อมเดือน สุตมณี, และ ยุทธนา ไชยจุ (2545 : 1) ก็พบว่าแหล่งข้อมูลที่เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ ก็คือจากเกษตรกรด้วยกันเองมากกว่าจากเจ้าหน้าที่การเกษตร เช่นเดียวกับ เรือนขวัญ จันทรเทียนบุญ (2550) ที่ศึกษาการใช้มาตรฐานฟาร์มของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยในอำเภอสนัก้าแพง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการเลี้ยงสุกรจากเพื่อนเกษตรกรมากที่สุด อีกทั้ง ปิยนันท์ วงศ์คำ (2546) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศของเกษตรกรในชุมชนที่มีการพัฒนาการเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อการพึ่งพาตนเองในชุมชนท้องถิ่นบุรีรัมย์ ก็ยังพบว่าแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรใช้ในระดับมาก 2 ใน 4 แหล่งคือ เพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ ประสบการณ์ และแนวความคิดความรู้ของตนเอง จากงานวิจัยของชั้น สวาท หินธาร (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่รับสารสนเทศจากสื่อบุคคล โดยการพูดคุยหรือปรึกษาหารือกับเพื่อนบ้าน รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว รวม พุ่มแพง (2537) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรของเกษตรกรดีเด่นระดับจังหวัดและเกษตรกรทั่วไปเขตภาคเหนือ พบว่าเกษตรกรดีเด่นและเกษตรกรทั่วไปมีการใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง โทรศัพท์ เพื่อนเกษตรกรร่วมอาชีพในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ที่ศึกษาการใช้ และแสวงหาสารสนเทศของเกษตรกรอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ก็พบว่าแหล่งที่ใช้แสวงหาสารสนเทศเพื่อการดำเนินชีวิตของเกษตรกรส่วนมากใช้ประสบการณ์ความคิดของตนเองและสอบถามจากเพื่อนบ้าน เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ Demiryurek ... et al. (2008) ได้ศึกษาระบบสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ และเครือข่ายการสื่อสารที่เจ้าของฟาร์มโคนมใช้ ในเขตพื้นที่ 2 อำเภอของประเทศตุรกี พบว่าแหล่งสารสนเทศแรกที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่ใช้มากที่สุดเหมือนกัน คือบุคคล รองลงมาที่เกษตรกร ทั้งสองกลุ่มใช้เหมือนกันอีกคือ สมาชิกในครอบครัว ส่วน Anyanwu, Agwu, and Umeweni (2002) ศึกษาพบว่าเกษตรกรสตรีส่วนมากในเขตพื้นที่โอรัมบาเหนือ ประเทศไนจีเรีย ได้รับสารสนเทศจากแหล่งบุคคลมากกว่าแหล่งอื่นๆ เช่น เพื่อน ญาติ สมาคมสหกรณ์สตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sharma and Sahoo (2009) ที่พบว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรที่มี

ประสิทธิภาพมากที่สุดคือ การติดต่อกันเป็นส่วนตัว และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lwoga, Stilwell, and Ngulube (2011) ที่พบว่าเกษตรกรส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้านและเพื่อนในท้องถิ่น และยังพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐก็เป็นแหล่งการให้ข้อมูลที่สำคัญมากด้วยเช่นกัน จะเห็นได้ว่างานวิจัยเหล่านั้นเกษตรกรจะใช้ประสบการณ์และความรู้ความสามารถของตัวเอง และเพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพเป็นหลักก่อนแหล่งอื่นๆ ทั้งนี้จะเป็นเพราะตัวเกษตรกรเองหรือเพื่อนเกษตรกรร่วมอาชีพ ได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอาชีพที่สั่งสมมาเป็นเวลานานตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันและสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าแหล่งอื่นๆ สอดคล้องกับการ ศึกษาของ ปิยนันท์ วงศ์คำ (2546 : 78) ที่ได้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเกษตรกรเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศทางการเกษตร และได้ชี้ให้เห็นว่า “เกษตรกรพอใจที่จะแสวงหาสารสนเทศจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการเกษตรภายในท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านมากกว่า เจ้าหน้าที่หรือนักวิชาการเกษตร ทั้งนี้เพราะเกษตรกรเชื่อว่าความรู้ที่ได้จากปราชญ์ชาวบ้านนั้นเป็นความรู้ที่ได้รับการทดสอบมาแล้วด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ตนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ด้วยความมั่นใจว่าจะได้รับผลสำเร็จ...” อีกทั้ง ลาซาสเฟล (Lazersfeld 1968 : 97) ก็ได้กล่าวไว้ว่าสื่อบุคคลมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลมากกว่าสื่ออื่นๆ ทั้งนี้เพราะบุคคลมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) ขจัดการเลือกรับสารเนื่องจากหลีกเลี่ยงการสนทนาหรือการรับฟังได้ยาก 2) สามารถเปลี่ยนแปลงเนื้อหาการสนทนาได้ในเวลาอันรวดเร็ว หากคู่สนทนาไม่สนใจ 3) มีลักษณะเป็นกันเอง 4) ผู้รับสารมักเชื่อในความคิดของผู้ที่เขารู้จักและนับถือมากกว่าบุคคลที่เขาไม่เคยรู้จัก แต่จากผลการวิจัยที่พบในครั้งนี้คือ ผู้นำชุมชน/ผู้อาวุโส/ปราชญ์ชาวบ้านนั้น ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ปิยนันท์ วงศ์คำ (2546) ที่พบว่าเกษตรกรพอใจที่จะแสวงหาสารสนเทศจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการเกษตรภายในท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านมากกว่าเจ้าหน้าที่หรือนักวิชาการเกษตร ทั้งนี้จะเป็นเพราะการเลี้ยงสุกรในเชิงธุรกิจแตกต่างจากการเลี้ยงสุกรทั่วไป กล่าวคือการเลี้ยงสุกรเชิงธุรกิจจำเป็นต้องใช้หลักทางวิชาการเพื่อความเป็นมาตรฐานการเลี้ยง การลดต้นทุนการผลิต หรือเพื่อการเพิ่มผลผลิต จึงไม่จำเป็นต้องใช้สารสนเทศจากปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้มีประสบการณ์ซึ่งข้อมูลที่ได้อาจล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรเลี้ยงสุกรในเชิงธุรกิจจึงจำเป็นต้องใช้สารสนเทศที่ใหม่และทันสมัยจากนักวิชาการเป็นหลัก ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ก็ได้พบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ได้รับข้อมูลจาก ปศุสัตว์อำเภอ ปศุสัตว์จังหวัด สัตวบาล สัตวแพทย์ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยของ วารุณี ชะเอม (2542) พบว่าเกษตรกรได้รับข่าวสารจากภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐบาล และเห็นว่าข่าวสารที่ได้รับจากรัฐบาลไม่ทันสมัยและรวดเร็วเท่าภาคเอกชน แต่ก็ยังต้องการข่าวสารจากภาครัฐบาลอยู่อีก โดยเฉพาะเรื่องการควบคุมมลภาวะและพันธุ์สุกร

และอีกแหล่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้กันในระดับมากคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ ทั้งนี้จะเป็นเพราะหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อดังกล่าวเป็นหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณที่คนทั่วไปนิยมอ่านเสนอข่าวชาวบ้าน ข่าวอาชญากรรม และบันเทิงเป็นหลัก ไม่นับนักวิชาการ เศรษฐกิจ หรือการเมืองมากนัก ซึ่งการใช้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวม พุ่มแพ่ง (2537) ที่พบว่าเกษตรกรดีเด่นและเกษตรกรทั่วไปมีการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรในระดับปานกลางโดยใช้

หนังสือพิมพ์รายวันเป็นแหล่งสุดท้าย ส่วนประภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ศึกษาการใช้และแสวงหาสารสนเทศของเกษตรกรอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่าเรื่องที่เกษตรกรอ่านมากได้แก่ การใช้ปุ๋ย การใช้ยาฆ่าแมลง และการกำจัดวัชพืช โดยอ่านจากหนังสือ เอกสารเผยแพร่ นิตยสารทางการเกษตร หนังสือพิมพ์ และฉลากยา และได้อ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์หรือเดือนละครั้งเท่านั้น นอกจากนี้ Kashem (1999) ศึกษาแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรติดต่อขอใช้เพื่อนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานของเกษตรกรในประเทศบังคลาเทศและประเทศญี่ปุ่นก็พบว่า เกษตรกรในประเทศญี่ปุ่นมีการใช้หนังสือพิมพ์กันมากเป็นลำดับที่ 2 รองจากผู้เชี่ยวชาญสหกรณ์ และใช้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งค้นหาข้อมูลมากที่สุดเป็นอันดับ 2 รองจากสมาคมสหกรณ์ แต่เกษตรกรในประเทศบังคลาเทศไม่พบว่ามีการใช้หนังสือพิมพ์แต่ประการใด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Prasad ... et al. (2006) ที่ศึกษาช่องทางการใช้สารสนเทศของเกษตรกรผู้ผลิตนมจากผู้เลี้ยงสัตว์ ที่อำเภอจินด์ (Jind District) รัฐฮาร์ยาณา (Haryana) ตอนเหนือของประเทศอินเดีย ทำให้ทราบว่าเกษตรกรผู้ผลิตนมมีการใช้สารสนเทศเพื่อการเพิ่มผลผลิตนมจากสื่อหนังสือพิมพ์ จากผลการศึกษาของงานวิจัยดังกล่าวทำให้ตระหนักได้ว่าหนังสือพิมพ์ก็จัดเป็นแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรสนใจอ่านข้อมูลทางการเกษตรกันมากในปัจจุบัน ทั้งนี้จะเป็นเพราะหนังสือพิมพ์มีข้อดีคือ นำเสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในทุกเรื่องเป็นประจำทุกวัน อีกทั้งราคาไม่แพง และหาอ่านได้ง่าย แต่ ธนัญชัย คำขำ (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความต้องการสารสนเทศผ่านสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อวิทยุโทรทัศน์ และระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ กับปัจจัยภูมิหลัง เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร พบปัญหาสำคัญในการติดตามข่าวที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์คือ ไม่มีหนังสือพิมพ์อ่าน อีกทั้งมีสื่ออื่นที่น่าสนใจมากกว่าหนังสือพิมพ์ จึงทำให้เกษตรกรมีความต้องการหนังสือพิมพ์น้อย

ส่วนแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร ใช้โดยรวมในระดับน้อยคือ ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ หน่วยงานของรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร สถานที่ และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้จะเป็นเพราะแหล่งสารสนเทศเหล่านี้เป็นแหล่งที่เข้าใช้ได้ยากด้วยมีเงื่อนไขบางประการ เช่น ต้องเป็นสมาชิกเท่านั้น หรืออยู่ไกลเกินไป เป็นแหล่งที่ไม่รู้จักคุ้นเคย ไม่รู้วิธีการใช้ ต้องใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูล อีกทั้งอาจมีข้อจำกัดบางประการเช่น เรื่องของภาษาวิชาการ ภาษาต่างประเทศ หรือเทคนิคการใช้ที่ยุ่ยากซับซ้อนของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นต้น และเป็นที่น่าสังเกตได้ว่าห้องสมุดนั้น นับเป็นแหล่งสารสนเทศหนึ่งที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรใช้กันน้อยมาก ทั้งนี้จะเป็นเพราะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรไม่เห็นความสำคัญว่าห้องสมุดเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ในการประกอบอาชีพ และอาจยังไม่พร้อมในการเข้าใช้ห้องสมุด เช่น ไม่มีเวลามากพอ ไม่รู้วิธีการใช้ห้องสมุด มีข้อจำกัดในการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ห้องสมุดอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทาง หรือห้องสมุดมีข้อมูลไม่ตรงตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยนันท์ วงศ์คำ (2546) ที่พบว่าห้องสมุดมีใช้แหล่งสารสนเทศที่สำคัญของเกษตรกร และจากผลการศึกษา Byamugisha ... et al. (2008) ก็ยังพบด้วยว่าถึงแม้จะมีห้องสมุดเพื่อการวิจัยและห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐก็ตาม แต่เกษตรกรก็ไม่มีความพร้อมในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรเหล่านั้น สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะข้อมูลเหล่านั้นเป็นเอกสารตีพิมพ์และเป็นข้อมูลที่อ่านได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

3. ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร

จากการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม 2 ด้านในระดับมากคือ ด้านตัวสารสนเทศและด้านแหล่งสารสนเทศ ดังนั้นด้านตัวสารสนเทศ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์, และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์ และด้านแหล่งสารสนเทศปัญหาที่พบมากที่สุดคือ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ไกลไม่สะดวกในการเข้าไปใช้, มีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ, ไม่ทราบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการมีอยู่ที่ใด, ไม่มีสิทธิเข้าไปใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้, ค้นหาข้อมูลข่าวสารที่ต้องการไม่พบ, และไม่มีแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ให้ข้อมูลในเรื่องที่กำลังค้นหา ส่วนปัญหาด้านตัวผู้ประกอบการฟาร์มสุกร นั้น มีปัญหาในระดับปานกลางคือ ไม่มีเวลาที่จะไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ, ไม่มีเวลาติดตามรายการจากวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์, ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดบ้างจัดพิมพ์เอกสารในเรื่องที่ต้องการ, และไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร จากปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนันท์ วงศ์คำ (2546) ที่ศึกษาปัญหาแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรใช้ ก็พบว่าเกษตรกรมีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศในระดับมาก 2 ประการคือ ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดบ้างที่จัดพิมพ์เอกสารในเรื่องที่ต้องการ กับผู้เชี่ยวชาญ/วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถอยู่ไกลไม่สะดวกในการติดต่อ และมีปัญหาในระดับปานกลางค่อนข้างมากคือ ไม่สามารถเข้าไปใช้แหล่งความรู้ที่ต้องการได้, ไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งสารสนเทศ, เสียค่าใช้จ่ายสูง, และ ค้นหาความรู้ที่ต้องการไม่พบ ธัญชัย คำขำ (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความต้องการสารสนเทศผ่านทางสื่อมวลชนและระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กับปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ในด้านปัญหาก็พบว่าการติดตามข่าวที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนและระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น คือด้านหนังสือพิมพ์ ได้แก่ ไม่มีหนังสือพิมพ์อ่านและมีสื่ออื่นที่น่าสนใจกว่า ด้านสื่อวิทยุ กระจายเสียง ได้แก่ ฟังแล้วเข้าใจยาก ไม่น่าสนใจ และเนื้อหาไม่ตรงกับสภาพพื้นที่ ด้านสื่อวิทยุโทรทัศน์ ได้แก่ เนื้อหาไม่ตรงกับสภาพพื้นที่ และเวลาที่ออกอากาศไม่ตรงกับเวลาที่ว่าง และปัญหาด้านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ไม่มีเวลาใช้ และไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ ส่วน ศิณีย์ สังข์ศรี (2530 : 20-21) ศึกษาการวิเคราะห์ผลผลิตและการค้าสุกร พบปัญหาคือเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรของไทยขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาล ขาดสถาบันวิจัยที่ทำการวิจัยเรื่องสุกร ตลอดจนขาดการแนะนำทางด้านวิชาการที่ถูกต้อง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมไม่เพียงพอ การให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้เลี้ยงสุกรยังไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องตลาดการรับซื้อสุกร ทำให้เกิดปัญหาการผลิตสุกรที่ไม่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการและภาวะการตลาด อีกทั้ง รวม พุ่มแพง (2537) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรของเกษตรกรดีเด่นระดับจังหวัดและเกษตรกรทั่วไปเขตภาคเหนือ ก็พบว่าเกษตรกรมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศในระดับมากตามลำดับคือ ไม่มีเวลาไปใช้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ห้องสมุดต่างๆ ไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยทางการเกษตร ห้องสมุดประชาชนที่อยู่ห่างไกลจากที่พักอาศัย และเจ้าหน้าที่ภาคเอกชนก็ไม่มีเวลาให้

นอกจากนี้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพงานวิจัยของปิยนันท์ วงศ์คำ (2546 : 77) ได้ข้อสรุปที่น่าสนใจว่า สารสนเทศทางการเกษตรมักเขียนหรือถ่ายทอดด้วยภาษาทางวิชาการที่เข้าใจยาก เจ้าหน้าที่ทางการเกษตรไม่ใช่แหล่งสารสนเทศที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ ผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางการเกษตรในท้องถิ่นเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญ ห้องสมุดไม่ใช่แหล่งสารสนเทศที่สำคัญของเกษตรกร เกษตรกรมีทักษะในการอ่านและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจำกัด บริการสารสนเทศจากเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรยังขาดประสิทธิภาพ เกษตรกรให้คุณค่ากับสารสนเทศที่ได้รับการถ่ายโอนโดยตรงจากแหล่งบุคคลและจากการปฏิบัติจริง และสารสนเทศที่เป็นสื่อมวลชนนำเสนออย่างไม่เพียงพอ

จากการที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านตัวสารสนเทศกับแหล่งสารสนเทศในระดับมาก และมีปัญหาด้านตัวผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในระดับปานกลางนั้นน่าจะเป็นเพราะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจำเป็นต้องควบคุมดูแลธุรกิจอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้มีผลผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทำให้ไม่มีเวลาที่จะไปติดตามความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศที่ต้องการ ไม่ทราบวิธีการค้นหาและการเข้าถึงสารสนเทศ จึงทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรได้สารสนเทศที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ตรงกับความต้องการ หรือได้ข้อมูลที่ล้าสมัยไม่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบันจึงขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ดีมีประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจฟาร์มเลี้ยงสุกร นอกจากนี้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรบางคนที่มีอายุมากก็จะมีข้อจำกัดด้านสุขภาพและมีทักษะการอ่านหรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำกัด

4. เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ

4.1) จำแนกตามขนาดของฟาร์ม : จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางกับขนาดใหญ่มักมีการใช้สารสนเทศทุกด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหรือเนื้อหาที่ค้นหาสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศ ทั้งนี้ที่น่าจะเป็นเพราะไม่ว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจะเลี้ยงสุกรจำนวนมากหรือน้อยก็ต่างก็จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรที่เหมือนกัน กันด้วยกันทั้งสิ้น และยังพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้สารสนเทศในระดับมากเหมือนกัน 3 เรื่องคือ เศรษฐกิจรายได้ ปศุสัตว์ และลักษณะของสารสนเทศที่ใช้ ทั้งนี้เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้เลี้ยงสุกรทุกคนต้องคำนึงถึงโดยเฉพาะเรื่องความรู้ของการเลี้ยงสุกรหรือปศุสัตว์ กับเรื่องเศรษฐกิจรายได้ โดยผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางใช้เรื่องการพัฒนาผลผลิตการเกษตร แต่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ใช้เรื่องการตลาด ทั้งนี้ที่น่าจะเป็นเพราะทั้งฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่างก็ตระหนักถึงเศรษฐกิจรายได้และการแข่งขันทางธุรกิจ โดยเฉพาะฟาร์มขนาดใหญ่ที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงจึงต้องหาข้อมูลเรื่องการตลาดอยู่ตลอดเวลา เพื่อการเพิ่มผลผลิตไปสู่ตลาดทั้งในประเทศและนอกประเทศ

ส่วนด้านความทันสมัยของสารสนเทศนั้น ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรทั้ง 2 กลุ่ม มีการใช้สารสนเทศปีใหม่อายุมากกว่าปีอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของสารสนเทศที่ดีก็จะต้องมีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ซึ่งผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจำเป็นต้องติดตามความเคลื่อนไหวของการเลี้ยงสุกร โดยเฉพาะเรื่องการตลาด โรคระบาด หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่นำมาใช้กับการเลี้ยงสุกร

นอกจากนี้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรทั้ง 2 กลุ่มมีการค้นหาสารสนเทศมาใช้ด้วยตนเองซึ่งน่าจะเป็นวิธีการที่คุ้นเคยและสะดวกมากกว่าการให้คนอื่นหามาให้

4.2) จำแนกตามสายพันธุ์สุกร : จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสายพันธุ์เดียวกับสายพันธุ์ผสมมีการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบความแตกต่างกันในทุกประเด็นของเรื่องความทันสมัยของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการเลี้ยงสุกรโดยทั่วไปจะมีหลักการเลี้ยงที่ไม่แตกต่างกันในเรื่อง โรคสุกร อาหารสุกร สุขอนามัยฟาร์ม มาตรฐานฟาร์ม หรือการผสมเทียม แต่การเลี้ยงสุกรบางสายพันธุ์จำเป็นต้องใช้หลักทฤษฎี และวิธีการเลี้ยงเป็นพิเศษที่ไม่เหมือนกัน เช่น สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace) เป็นพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงกันมากในหลายประเทศ แต่มีข้อเสียคือ มีกระดูกขาอ่อนข้างเล็กมักทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับขาหรือข้อเท้าอ่อนอยู่เสมอ หรือสุกรพันธุ์แฮมเชียร์ (Hamshire) มีความคงทนต่อดินฟ้าอากาศและเชื้อโรค แต่มักเป็นโรคโพรงจมูกอักเสบง่าย มีปัญหาในระบบทางเดินอาหารและระบบทางเดินหายใจในช่วงเปลี่ยนฤดู เป็นต้น ดังนั้นผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่เลี้ยงสุกรต่างสายพันธุ์จึงต้องติดตามความทันสมัยของข้อมูลข่าวสารของแต่ละสายพันธุ์เป็นพิเศษ โดยเฉพาะเรื่องโรคสุกร หรือการเตรียมความพร้อมในตัวสุกรด้วยการเพิ่มวิตามินหรืออาหารเสริมเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้สัตว์ จึงทำให้มีการใช้สารสนเทศบางเรื่องแตกต่างกันไปตามชนิดของสายพันธุ์

4.3) จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยง : จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงแตกต่างกัน มีการใช้สารสนเทศทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เรื่องที่ค้นหาสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศที่ใช้ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงที่แตกต่างกัน มีการใช้แหล่งสารสนเทศ 8 ประเภทต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ห้องสมุด, ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ, หน่วยงานของรัฐและเอกชน, บุคคล, สื่อสิ่งพิมพ์, สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์, สถานที่ และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะจากประสบการณ์การเลี้ยงสุกรของแต่ละคน ทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงที่แตกต่างกัน บางคนอาจทราบบางเรื่องแต่อาจไม่ทราบในบางเรื่อง นอกจากนี้อาจมาจากพื้นฐานความรู้ ความชอบ และความถนัดของแต่ละคนที่แตกต่างกัน การมีฐานะหรือมีรายได้ที่ต่างกัน ทำให้มีการค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน หรือเมื่อมีปัญหาการเลี้ยงสุกรก็อาจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างผู้เลี้ยงสุกรด้วยกันเอง หรือบางคนอาจขอคำปรึกษาจากหน่วยงานหรือบุคลากรของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยนันท์ วงศ์คำ (2546 : 89) ที่พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้เฉลี่ยแตกต่างกันทำให้มีการใช้แหล่งสารสนเทศแตกต่างกัน

4.4) จำแนกตามเขตการเลี้ยง : ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่เลี้ยงสุกรในเขตอำเภอเมืองกับเขตอำเภออื่นๆ ของจังหวัดนครปฐม มีการใช้สารสนเทศทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เรื่องที่ค้นหาสารสนเทศ ความทันสมัยของสารสนเทศ วิธีการได้มาของสารสนเทศ และลักษณะของสารสนเทศ ยกเว้น 6 เรื่องที่ไม่แตกต่างกัน คือ การเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว การผสมเทียม เทคโนโลยีใหม่ๆ

ในฟาร์ม มาตรฐานฟาร์ม การเคลื่อนย้ายสัตว์ และการได้มาของสารสนเทศด้วยการบอกรับเป็นสมาชิก ทั้งนี้จะเป็นเพราะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามปัจจัยและสิ่งแวดล้อมของการเลี้ยงสุกร อันได้แก่ คุณวุฒิ วิทยุติ พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสบการณ์การเลี้ยง รายได้-รายจ่าย ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือสถานที่ตั้งของฟาร์มว่าอยู่ห่างไกลความเจริญมากน้อยเพียงใด และจากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภอเมืองมีการใช้สารสนเทศมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภออื่นๆ ที่อยู่รอบนอก ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองย่อมมีความสะดวกสบายในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร แหล่งสารสนเทศอยู่ไม่ไกล และการคมนาคมก็สะดวกสบาย ส่วนผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่อยู่ในเขตอำเภออื่นๆ จะห่างไกลแหล่งสารสนเทศหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ย่อมไม่สะดวกหรือต้องใช้เวลาเดินทางมากกว่า จึงทำให้มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันไป

5. เปรียบเทียบแหล่งสารสนเทศที่ใช้

5.1 จำแนกตามขนาดของฟาร์ม : จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางและขนาดใหญ่มีการใช้แหล่งสารสนเทศทุกแหล่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ หน่วยงานของรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร บุคคล สื่อสิ่งตีพิมพ์ สื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์สถานที่ และอินเทอร์เน็ต แต่มี 3 แหล่งที่ทั้ง 2 กลุ่มใช้แตกต่างกันคือ กรมปศุสัตว์ เพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพ และหนังสือ“ทันโรคทันเหตุการณ์กับการเลี้ยงสุกร” ของ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มขนาดใหญ่มีการใช้กรมปศุสัตว์ และหนังสือ“ทันโรคทันเหตุการณ์กับการเลี้ยงสุกร” มากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลาง ในขณะที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางมีการใช้เพื่อนเกษตรกร/เพื่อนร่วมอาชีพมากกว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ ทั้งนี้จะเป็นเพราะฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ซึ่งมีสุกรจำนวนมาก จะต้องดูแลการเลี้ยงให้ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐานโดยเฉพาะเรื่องโรคติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อสุกรทั้งฟาร์ม จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เป็นหลักการทางทฤษฎีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั่นก็คือ กรมปศุสัตว์ และหนังสือตำราของคณะสัตวแพทยศาสตร์ของสถาบันการศึกษาในสาขานี้ ส่วนฟาร์มสุกรขนาดกลางอาจใช้ข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากเพื่อนร่วมอาชีพเป็นหลักใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การใช้แหล่งสารสนเทศของ 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันใน 3 เรื่องดังกล่าว

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้ห้องสมุดอยู่ในระดับน้อยกว่าแหล่งอื่นๆ ทั้งนี้จะเป็นเพราะในจังหวัดนครปฐมนั้น ห้องสมุดเฉพาะทางการเกษตรยังมีน้อยมาก ห้องสมุดที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรสามารถเข้าใช้ได้นั้นมีเพียงแห่งเดียวคือ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งอาจอยู่ไกลจากที่ตั้งของฟาร์ม ไม่สะดวกในการเข้าใช้ นอกจากนี้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรบางคนอาจใช้ห้องสมุดไม่เป็นเพราะปัจจุบันห้องสมุดส่วนใหญ่น่าจะระบบอัตโนมัติแล้ว แต่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรนั้นมีขีดความสามารถจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ อีกทั้งห้องสมุดก็ขาดการประชาสัมพันธ์หรือบางแห่งงดให้บริการแก่บุคคลภายนอก นอกจากนี้มีแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มทั้งสองกลุ่มใช้กันมากคือ ประสบการณ์และความรู้ของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าแหล่งสารสนเทศที่เกษตรกรใช้มาในระดับต้นๆ คือ ประสบการณ์ของ

ตัวเอง เพื่อนร่วมอาชีพ และแหล่งสารสนเทศที่อยู่ใกล้ตัว ทั้งนี้จะเป็นเพราะการเลี้ยงสุกรต้องใช้ทั้งความรู้ และประสบการณ์ไปพร้อมๆกัน หากผู้ประกอบการฟาร์มสุกรเลี้ยงสุกรมานานก็ย่อมเกิดการเรียนรู้ในทุก เรื่องได้มากกว่า

5.2 จำแนกตามสายพันธุ์สุกร : จากการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่เลี้ยงสุกร สายพันธุ์ผสมกับสายพันธุ์เดียวมีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้จะเป็นเพราะสุกรแต่ละสายพันธุ์มีลักษณะการเลี้ยงและการให้ผลผลิตที่แตกต่างกัน เช่น สุกรพันธุ์ดอร์คเจอร์ที่มีการเจริญเติบโตเร็ว ขนให้อ้วนได้ง่าย และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ได้ดีจึงนิยมใช้เป็นพ่อพันธุ์ผสมข้ามกับสายพันธุ์อื่น หรือสุกรพันธุ์เพียเทรียนั้น นิยมเลี้ยงในยุโรปและ อเมริกา แต่เมื่อนำมาเลี้ยงในประเทศไทยจะโตช้า อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อไม่ดี และมีปัญหาเกี่ยวกับการ ซีดตายได้ง่ายเป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจึงเลือกใช้แหล่งสารสนเทศที่แตกต่าง กันตามสายพันธุ์สุกรที่เลี้ยง นอกจากนี้ยังพบว่าแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรทั้ง 2 กลุ่ม ดังกล่าวใช้มากคือประสบ การณ์และความรู้ของตนเอง และโทรทัศน์ช่องต่างๆ ทั้งนี้จะเป็นเพราะการ เลี้ยงสุกรแต่ละสายพันธุ์จะมีบางเรื่องที่แตกต่างกันจึงทำให้ผู้เลี้ยงได้เรียนรู้จากประสบการณ์การเลี้ยงสุกร ของสายพันธุ์นั้นโดยตรงและไม่ต้องพึ่งพาผู้ใด ส่วนโทรทัศน์ที่มีการใช้มากนั้น น่าจะเป็นเพราะโทรทัศน์เป็น แหล่งที่เข้าถึงได้ง่าย โดยสามารถเข้าถึงได้เมื่อใด-เวลาใด-ที่ใดก็ได้ และมีรายการต่างๆ ให้เลือกชมได้ตาม ความพอใจ ถึงแม้โทรทัศน์จะมีข้อมูลความรู้ทางด้านปศุศัตว์น้อยมากก็ตาม

5.3) จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยง : จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มี ประสบการณ์การเลี้ยงแตกต่างกัน มีการใช้แหล่งสารสนเทศ 8 ประเภทต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ 1) ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้ หอสมุดทุกประเภท และเว็บไซต์ขององค์กร/สมาคม มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 16-30 ปี 2) ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 1-15 ปี มีการใช้ศูนย์ข้อมูลสุกรในเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ ครู/อาจารย์ทางการเกษตร, นายสัตวแพทย์ของ รัฐ/เอกชน, เจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน/ธนาคาร, พนักงานบริษัทที่ผลิตอาหาร ยา หรือวัสดุ อุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์, หนังสือพิมพ์มติชน ข่าวสด คมชัดลึก และแผ่นพับ/ใบปลิว และเว็บไซต์ขององค์กร/ สมาคม มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป และ 3) ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์ การเลี้ยง 16-30 ปี มีการใช้กรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ/จังหวัด หอกระจายข่าวของ หมู่บ้าน น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยง 31 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังจะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีประสบการณ์น้อยจะใช้แหล่งสารสนเทศ เช่น หอสมุด อินเทอร์เน็ต ศูนย์ข้อมูลสุกรในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกร แห่งชาติ ครู/อาจารย์ทางการเกษตร, นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน, เจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน/ ธนาคาร มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การเลี้ยงมานาน ทั้งนี้จะเป็นเพราะผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มี ประสบการณ์การเลี้ยงน้อยย่อมไม่มีความรู้และประสบการณ์การเลี้ยงมากเท่ากับผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่ มีประสบการณ์มานาน จึงจำเป็นต้องหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ต่างๆ มากกว่า

5.4 จำแนกตามเขตการเลี้ยง : จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในเขตอำเภอเมืองกับอำเภออื่นๆ มีการใช้แหล่งสารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ห้องสมุดทุกประเภท, ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศทุกประเภท, หน่วยงานของรัฐและเอกชนทุกหน่วยงาน, บุคคลทุกประเภท, หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน, สถานที่ทุกแห่ง, และอินเทอร์เน็ตทุกเว็บไซต์

จากผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการฟาร์มสุกร ต้องพัฒนาการประกอบอาชีพหลักด้วยตนเอง และจากผลการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่ายังมีบุคคล 2 ประเภทที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร ใช้เป็นแหล่งสารสนเทศในระดับมากคือประสบการณ์และความรู้ของตัวเอง กับเพื่อนเกษตรกรหรือเพื่อนร่วมอาชีพ ทั้งนี้เป็นเพราะการถ่ายทอดความรู้ผ่านแหล่งที่เป็นบุคคลสามารถกระทำได้ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two way communication) ที่สามารถโต้ตอบกันได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรศักดิ์ ประทุมทอง (2550) ที่พบว่าเกษตรกรมีความต้องการใช้สื่อประเภทบุคคลในระดับมาก และ พัทรินทร์ พรมสา (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าสมาชิกสหกรณ์การเกษตรมีความต้องการใช้สารสนเทศในรูปแบบการสนทนากับผู้รู้หรือเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า แหล่งที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร ใช้ในระดับน้อยคือ ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูล หน่วยงานของรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพ สถานที่ต่างๆ รวมไปถึงครู/อาจารย์ทางการเกษตร ผู้นำชุมชน/ผู้อาวุโส/ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน/อบต. และเจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงิน ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะแหล่งต่างๆ เหล่านั้น ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร ไม่คุ้นเคยในการเข้าถึงด้วยเหตุผลบางประการ เช่น ไม่เคยใช้แหล่งสารสนเทศนั้นเลย หรือบางแหล่งอาจมีเงื่อนไขบางประการ ไม่เห็นความสำคัญ แหล่งสารสนเทศที่ต้องการอยู่ไกลเกินไป ไม่ทราบว่าจะไปค้นหาจากแหล่งใด หรือมีข้อจำกัดทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของแต่ละคน จึงทำให้มีปัญหาการใช้สารสนเทศที่แตกต่างกันไปด้วย

ดังนั้นจากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จึงทำให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่มีขนาดฟาร์ม สายพันธุ์สุกร ประสบการณ์ และเขตการเลี้ยงที่แตกต่างกัน มีการใช้แหล่งสารสนเทศที่แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวม พุ่มแพง (2537) ที่พบว่าเกษตรกรดีเด่นที่ต่างสาขาอาชีพการเกษตร มีการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรไม่แตกต่างกัน แต่เกษตรกรทั่วไปที่ต่างสาขาอาชีพการเกษตรมีการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรแตกต่างกัน

6. เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางกับขนาดใหญ่ มีปัญหาการใช้สารสนเทศทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะไม่ว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจะเลี้ยงสุกรมากหรือน้อย แต่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรที่เหมือนกันด้วยกันทั้งสิ้น จึงประสบปัญหาการใช้สารสนเทศที่ไม่แตกต่างกัน เช่น ต้องใช้เวลามากกว่าจะได้สารสนเทศที่ต้องการ ข้อมูลข่าวสารมีอยู่กระจัดกระจาย นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ ไม่ทราบวิธีการใช้แหล่งข้อมูล หรือมีแหล่งข้อมูลข่าวสารแต่ไม่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น และเป็นที่น่าสังเกตว่าฟาร์มเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองแต่ก็มี

ปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างไปจากผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่อยู่ในเขตอำเภอต่างๆ ทั้งที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองจะอยู่ใกล้แหล่งสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ มากกว่าฟาร์มสุกรที่อยู่ในอำเภอต่างๆ แต่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ขนาดใหญ่ไม่สนใจการใช้สารสนเทศอย่างจริงจังหรือไม่ีเวลามากพอ จึงพบปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังทำให้ทราบว่า ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่เลี้ยงสุกรสายพันธุ์ที่แตกต่างกัน มีประสบการณ์การเลี้ยงที่แตกต่างกัน และอยู่ในเขตการเลี้ยงที่แตกต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร เช่น พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ ความสนใจข้อมูลข่าวสาร การรับข้อมูลข่าวสาร มีภูมิลำเนาห่างไกลความเจริญ ประสบการณ์การเลี้ยง ตลอดจนความรู้ความสามารถของแต่ละคนที่แตกต่างกัน จึงทำให้ปัญหาการใช้สารสนเทศที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวม พุ่มแพง (2537) ที่พบว่าเกษตรกรที่มีสาขาอาชีพการเกษตรต่างกัน มีการใช้แหล่งสารสนเทศด้านการเกษตรไม่แตกต่างกัน แต่มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาการใช้สารสนเทศต่างๆ ของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม ดังกล่าว ทำให้ทราบว่าสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจำเป็นต้องใช้มากมี 2 เรื่องที่สำคัญคือ เรื่องปศุสัตว์ และเรื่องเศรษฐกิจรายได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้สารสนเทศที่เป็นปีใหม่อลุ่มมากกว่าปีอื่นๆ ได้สารสนเทศมาด้วยการเสาะหาหรือการค้นหาดด้วยตัวเอง และต้องการสารสนเทศที่เสนอเนื้อหาต่างๆ ไม่ซับซ้อน เสนอข้อมูลอย่างละเอียด ครบถ้วน จากรายละเอียดดังกล่าวสามารถใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐเช่น กรมปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด งานปศุสัตว์อำเภอ งานปศุสัตว์ตำบล โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกรเช่น นายสัตวแพทย์ ปศุสัตว์จังหวัด ปศุสัตว์อำเภอ ปศุสัตว์ตำบล สัตวบาล เกษตรตำบล/อำเภอ/จังหวัด ได้จัดหาข้อมูลข่าวสารที่เป็นหนังสือวิชาการ วารสาร จุลสาร ซีดีรอม หรือจัดทำรายการวิทยุชุมชน รวมทั้งการจัดตั้งห้องสมุดชุมชน ห้องสมุดเคลื่อนที่ หรือศูนย์การเรียนรู้เกษตรกรรมของชุมชน ให้กับผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม เพื่อใช้เป็นแหล่งที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรกรรมของชุมชน และจัดหาข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรมากที่สุด เพื่อช่วยแก้ปัญหาเรื่องการขาดข่าวสารความรู้ทางวิชาการการเกษตรต่างๆ และหากผู้ประกอบการฟาร์มสุกรมีข้อมูลข่าวสารที่ดี ครบถ้วน และทันสมัยแล้ว ก็จะทำให้การเลี้ยงสุกรเป็นไปตามมาตรฐานสากล ผลิตสุกรได้สอดคล้องกับปริมาณและความต้องการของภาวะการตลาด

2. ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ มีปัญหาในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ใช้เวลามากกว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ, ข้อข้อมูลข่าวสารที่ได้รับขาดความทันสมัยไม่ทันเหตุการณ์ และมีปัญหาอื่นๆ อีก 4 ด้านในระดับปานกลาง คือ ได้รับข้อมูลข่าวสาร

ไม่ถูกต้อง ผิดพลาด, รายการวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ให้ความรู้ทางการเกษตรน้อยมากไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้, ข้อมูลข่าวสารกระจกระจัดกระจายไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน จากปัญหาเหล่านี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดประชุม/อบรมผู้เลี้ยงสุกร จัดไปทัศนศึกษาดูงานฟาร์มสุกรที่ได้มาตรฐานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ ให้เกษตรกร หรือเสนอนโยบายให้รัฐเพิ่มรายการความรู้ด้านการเกษตรทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ หรือ หอกระจายข่าวชุมชน โดยเน้นข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของคนในชุมชนเพื่อใช้เป็นแหล่งขององค์ความรู้ต่างๆ ของประชาชนในการพัฒนาตนเองไปสู่การเสริมสร้างรากฐานของคนในชุมชนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นต่อไป

3. ปัญหาสำคัญที่พบจากการวิจัยในครั้งนี้คือ เจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ นั้น หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเลี้ยงสุกร เช่น ปศุสัตว์จังหวัด ปศุสัตว์อำเภอ ควรจัดอบรมข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยให้ ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร เช่นนายสัตวแพทย์ สัตวบาล ตลอดจนอาสาสมัคร เป็นประจำทุกเดือนตามความเหมาะสม หรือสนับสนุนการศึกษาต่อของบุคลากร จัดทัศนศึกษาดูงานฟาร์มสุกรที่ได้มาตรฐานทั้งในประเทศและต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัย ให้แก่บุคคลเหล่านั้น

4. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทุกจังหวัด ควรจัดตั้งห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูลทางการเกษตรของจังหวัดนั้นๆ เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่เกษตรกรในพื้นที่รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดหาและรวบรวมข้อมูลทางการเกษตรทุกเรื่องของจังหวัด ทั้งนี้เพราะข้อมูลเฉพาะทางการเกษตรนั้นไม่สามารถหาได้จากแหล่งความรู้ทั่วไปและเป็นข้อมูลที่มีอยู่กระจกระจัดกระจาย หากเกษตรกรที่อยู่ห่างไกลจากเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ๆ ก็จะมีปัญหามากในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือ พบว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ ใช้แหล่งสารสนเทศที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับปานกลางได้แก่ ปศุสัตว์อำเภอ ปศุสัตว์จังหวัด สัตวบาลของรัฐ/เอกชน ปศุสัตว์ตำบล นายสัตวแพทย์ของรัฐ/เอกชน หรืออาสาปศุสัตว์ เกษตรตำบล/อำเภอ/จังหวัด นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรให้ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ จากปัญหาดังกล่าวจะมีประโยชน์อย่างยิ่งหากมีการศึกษาวิจัยต่อไปถึงสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ว่าเกิดจากอะไรและมีแนวทางแก้ไขได้อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางการเกษตรของรัฐและเอกชน และนำไปแก้ไขปัญหาในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรฯ เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และตรงตามความต้องการมากที่สุด

2. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของเกษตรกรในสาขาอาชีพอื่นๆ เช่น เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ เป็ด โค กระบือ ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัดนครปฐมและจังหวัดอื่นๆ

3. ควรมีการศึกษาความต้องการสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรและเกษตรกรในสาขาอาชีพอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร

4. ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องการรู้สารสนเทศของเกษตรกรในสาขาอาชีพต่างๆ ได้แก่ ผู้เลี้ยงสุกร ผู้เลี้ยงไก่-เป็ด ผู้เลี้ยงโค-กระบือ หรือผู้ทำกิจกรรมได้แก่ ชาวไร่ผู้ปลูกพืชผัก ชาวสวนผลไม้ เพื่อจะได้ทราบ

ว่าเกษตรกรมีความรู้ที่ใช้ในการประกอบอาชีพมาก-น้อยเพียงใด และยังขาดข้อมูลข่าวสารเรื่องใดบ้างเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องในการจัดหาข้อมูลข่าวสารเรื่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร

5. ควรทำวิจัยเรื่องดังกล่าวในจังหวัดอื่นๆ ที่มีการเลี้ยงสุกรมาก ได้แก่ จังหวัดราชบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครราชสีมา เชียงใหม่ สงขลา เพื่อจะได้ทราบการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มในจังหวัดนั้นๆ ใช้ และนำผลที่ได้ไปจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรให้มากที่สุด

